

Nu staar altsaa Statsministeren og fortæller, at det er Venstres Veje, Regeringen vil gaa. Men det er jo klart, at det er det konservative Folkeparti, der bestemmer, hvorledes det skal være, og nu er den højtærede Kirkeminister kommet med i Komplottet; han er med til det, som han i 1892—94 fordømte. Det er den højtærede Kirkeministers Politik i Dag: man spørger først det konservative Folkeparti, og saa siger man: Det er det, vi Venstremænd vil; vi taaler ikke nogen Ændring af Socialdemokrater og Radikale; det er Venstres Villie! Jeg siger altsaa, den er dikteret af de Konservative! Den højtærede Kirkeminister kender, som sagt, Taktikken, han erner selv kommet med og finder sig maaske vel tilpas derved, men Resultatet bliver, at vi ikke kan vente Lovforslag, der bliver til Gavn for Socialdemokratiet og Arbejderklassen. Vi har et levende Eksempel i den højtærede Kirkeminister selv. Der blev sagt i Gaar af den højtærede Statsminister, at det vidnede om politisk Fattigdom — eller maaske var det agitatorisk Fattigdom —, at man talte om Ordener og Titler, det var noget, man dog burde holde op med. Jeg synes nu, at denne lille Bagatel i sig selv viser de forandrede Veje. Den højtærede Statsminister brugte et Billede for at illustrere sine Ord. Lad mig ogsaa bruge et Billede: den højtærede Kirkeminister har meddelt, at han agter at trække sig tilbage fra Politik i en nær Fremtid; jeg gaar ud fra, at der saa vil blive arrangeret Fester for den højtærede Minister af hans Vælgere i Ringkøbing, det er baade rimeligt og forstaaeligt; og naar de saa samles i festligt Lag, begynder de med at synge en Sang. Jeg har før deltaget sammen med den højtærede Kirkeminister i Venstremøder, hvor Venstre og Socialdemokrater har siddet sammen Side om Side som gode allierede og Forbundsfæller, og jeg husker, at der blev sunget en Sang, som begyndte saaledes: „Naar Slyngler hæves til Ærens Top“; og hvori der senere siges: „Ordener hænger man paa Idioter“. Jeg forudsætter, at man ved denne Fest i Ringkøbing for den højtærede Kirkeminister ogsaa vil indlede med at sige: Skal vi saa synge den Sang, som vi ved er en god gammel Venstresang. Og naar man saa har sunget den, saa kommer Æresgæsten, den gamle Venstrefører Bergs Arvtager, og siger: Ja, det er en god Sang; Berg foreslog at synge den, den Gang Venstre ikke var udsat for at faa Ordener og vilde have dette „Væsen“ afskaffet; men nu

kommer jeg med Storkorset med Brystdiamanter og en hel Mængde andre Ordener — som jeg ikke en Gang kender Navnet paa. Jeg var en Gang til et Møde i Horsens, hvor den højtærede Kirkeminister ogsaa var til Stede, og hvor han sagde om Højres Ministre, at de lignede pyntede Fastelavnris . . . (*Kirkeministeren* [J. C. Christensen]: Det er ikke sandt!) . . . naa, muligvis var det Vilhelm Lassen, jeg tog maaske fejl, det var nok Vilhelm Lassen, der sammenlignede Højres Ministre med pyntede Fastelavnris. Hvis Vilhelm Lassen en Gang kunde komme herop og se Ministrene i Festrugt, vilde han se, at nu sad der ganske andre Personer paa Ministerpladserne, men Udpyntningen var den samme; for nu kan Venstreministre faa Ordener, og nu tager de dem med Glæde. Det er et lille Bevis for, at det ikke er de gamle Veje, man gaar. Maaske er det Udtryk for politisk Fattigdom at tale om det, men det var dog det, Venstre kæmpede for som Opposition; derfor er det gaaet Venstre, som det er gaaet det, og derfor vil det gaa Venstre saaledes igen, fordi det har forladt de gamle Veje.

Den højtærede Statsminister sagde, at han stod med et solidt Vælgerflertal bag sig. Dette var Ordene, og det var ogsaa det, Frede Bojsen sagde i 90erne: Sammen med Højre har vi et Vælgerflertal bag den Politik, vi fører. Men dertil sagde den højtærede Kirkeminister: Ja, men Vælgerne er ikke dumme! Jeg raader de Herrer, som nu taler om, at de er i Overensstemmelse med Fortiden, til, at de gaar hen og hører en Aftensang. Den højtærede Kirkeminister kan nok huske, at han citerede — jeg husker ikke, om det var Sankt Peter eller Sankt Paulus, men det var i alt Fald en god kristen Mand, der havde skrevet det —: „Hunden vender sig mod sit eget Spy“. Jeg vil henstille til de nuværende Ministre, at de, naar de har en ledig Time, sætter sig hen og spekulerer lidt over, hvad det var, Venstre vilde, den Gang det bekæmpede Højre, og hvad det vil nu, da det er Regeringsparti. Saa kan det være, at den højtærede Kirkeminister kan bruge dette Emne til en Aftensang.

Vi kan nu i den kommende Tid vente, at man indbyder de Radikale og Socialdemokraterne til Forhandling, og vi tror i vor Naivitet, at det er ærligt ment, og siger derfor, at vi er parate til Samarbejde; vi vil være med til at fremme Lovforslag, selv om de ikke er socialistiske, blot de kan